

за който се държехъ. Въ тоя мигъ единъ отъ туземцитѣ, който бѣ по-горе на дървото, използва моето отдръпване и стреля въ тигъра. Куршумътъ изсвири покрай главата ми и ме зашемети. Азъ изгубихъ равновесие и паднахъ отъ дървото. Но заедно съ мене се струполи на тревата и тигърътъ, пронизанъ отъ сжщия куршумъ; въ жбитѣ и ноктитѣ си той още стискаше парчета отъ счуления мрежникъ.

Моятъ пазачъ казваше: смъртъ отъ сполучливъ изстрелъ е най-хубавата смъртъ; звѣрътъ, който живѣе отъ насилия, трѣбва отъ насилие да загине.

*Жетвари**Н. Балкански*